

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/129/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715206310
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:6715206310.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a členiek senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti povinnému: E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., o vymoženie 200 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 27. 04. 2016 č. k. 12Er/1563/2015-18 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vychádzal zo zistenia, že súdny exekútor na základe návrhu oprávneného požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 27. 11. 2014 sp. zn. SR 07717/14. Opierajúc sa o ust. § 41 ods. 2 písm. d/ a § 44 ods. 2, § 243d ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ust. § 45 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní /ďalej aj ako „ZoRK“/, preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a zistil, že tieto sú v rozpore so zákonom. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi, založený Zmluvou o úvere č. 409100670 zo dňa 14. 06. 2012 posúdil ako spotrebiteľský a aplikoval naň ust. § 39, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že spolu so zmluvou o úvere bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva, ktorej uzavretie ako podmienky uzatvorenia Zmluvy o úvere, je podľa jeho názoru neprijateľnou podmienkou. Konštatoval, že Zmluva o úvere a aj rozhodcovská zmluva boli vopred pripravené veriteľom pre veľký počet dlžníkov, a preto dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Argumentoval, že v zmysle rozhodcovskej zmluvy zo dňa 14. 06. 2012, uzavretej medzi povinným a oprávneným, sa dohodli, že "všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 409100670 uzatvorenej dňa 14. 06. 2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane

sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu." Bol toho názoru, že v uvedenú formuláciu rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu, pretože takto formulovaná rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Mal za to, že v danom prípade z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil povinného a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Navyše doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Ďalej dodal, že predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažuje za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. s ohľadom na uvedené skutočnosti rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, a preto ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol ani spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. V intenciách ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 a ods. 2 ZoRK preto žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Dôvodil, že prvoinštančný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Mal za to, že exekučný súd nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, keďže samotné ustanovenie, o ktoré sa opiera súd v napadnutom uznesení stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Exekučný súd sa tak v rámci materiálneho prieskumu musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 5/2000. Zdôraznil, že postupom súdu a jeho výkladom ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov v intenciách ust. § 40 Zákona o rozhodcovskom konaní exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom tohto zákona. Uviedol, že s povinným uzatvoril rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. Uzavrel, že v zmysle článku 2 ods. 2 veta druhá sa účastníci zmluvy dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku rozhodcovskej zmluvy, pričom povinnému nebola odňatá možnosť obrátiť sa v prípade akýchkoľvek sporných otázok spojených so zmluvou o úvere na všeobecný súd.

3. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj ako CSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

4. Predmetom tohto konania je žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predloženej súdu prvej inštancie dňa 05. 05. 2015. Spolu s ňou bol predložený i návrh oprávneného, ktorým sa domáha od povinného vymoženiu sumy 200 eur s príslušenstvom a exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 27. 11. 2014 sp. zn. SR 07717/14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 12. 2014 a vykonateľnosť dňa 02. 11. 2015. Súčasťou spisu je i Zmluva o úvere č. 409100670, uzatvorená účastníkmi konania dňa 14. 06. 2012 a Rozhodcovská zmluva, uzatvorená účastníkmi konania dňa 14. 06. 2012.

5. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

10. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

11. Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015, Exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

12. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead/, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

13. Exekučný poriadok pre začatie exekúcie, ako aj na jej ďalší priebeh, vyžaduje splnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú procesného a hmotnoprávneho charakteru. K procesným podmienkam exekúcie patria spôsobilosť účastníkov, právomoc a príslušnosť súdu, ako i spôsobilý návrh a listina, o ktorej oprávnený tvrdí, že je vykonateľným exekučným titulom. Všetky ostatné predpoklady exekúcie sú predpokladmi hmotnoprávnymi, ktorých nedostatok síce nebráni začatiu a pokračovaniu exekučného konania, ale bráni prípustnosti samotnej exekúcie. Keďže ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zakotvuje pre exekučný súd povinnosť už pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom, je preto povinný aj v tejto fáze konania prihliadnuť na to, či sú tu dôvody neprípustnosti exekúcie vykonávanej na základe rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde

najavo existencie relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011).

14. V danej veci niet sporu o tom, že právnym základom zmluvného vzťahu účastníkov je zmluva o úvere č. 409100670, uzatvorená účastníkmi konania dňa 14. 06. 2012. Nepochybne ide o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uzatvorenú štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zisťovať, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky tak, ako to správne učinil i súd prvej inštancie. Tento v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a túto i správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, využitím postupu podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

15. V tomto smere len zdôrazňuje, že Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť, pričom Súdny dvor Európskych spoločenstiev vo svojich rozhodnutiach zdôraznil povinnosť súdu aj v rámci núteného výkonu rozhodnutia chrániť práva spotrebiteľov ako slabšej strany. Vo svojom rozhodnutí vo veci C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodrigues Nogueira zaujal stanovisko, podľa ktorého vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu, vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí aj bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky, obsiahnutej v zmluve, uzavretej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, a ak ide o neprimeranú doložku, prináleží tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. Povinnosť preskúmať rozhodcovskú doložku pre exekučný súd vyplýva aj z ust. § 44 EP a v rámci tohto prieskumu okrem iného zisťuje, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom oprávneným posudzuje exekučný súd aj platnosť rozhodcovskej doložky, pokiaľ exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok.

16. Odvolací súd tiež osobitne poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého závery sa v otázke skúmania platnosti rozhodcovskej doložky považujú za konštantné. Najvyšší súd zaujal stanovisko, podľa ktorého pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej, resp. platnej rozhodcovskej zmluvy. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (v spotrebiteľskej veci) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Povinnosťou exekučného súdu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie je skúmať, či návrh na vydanie exekúcie a exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom a či rozhodcovský súd mal právomoc vo veci konať (§ 45 ods. 1 písm. b/ zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), pričom právomoc súdu skúmať samotné rozhodcovské konanie vyplýva z ust. § 45 ods. 1, 2 citovaného zákona (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/5/2012, sp. zn. 6Cdo/1/2012, sp. zn. 3Cdo/122/2011). Taktiež odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 10. 2012 sp. zn. 6 Cdo/179/2011, podľa ktorého exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

17. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci nepochybne bolo preukázané, že účastníci konania dňa 14. 06. 2012 uzatvorili rozhodcovskú zmluvu, v ktorej sa podľa článku II. bod 1, 2 rozhodcovskej zmluvy dohodli, že „všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 409100670, uzatvorenej dňa 14. 06. 2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca

zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu“. I podľa názoru odvolacieho súdu takto koncipovaná rozhodcovská doložka v predmetnej rozhodcovskej zmluve celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Táto nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne spotrebiteľ nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť. Predmetná rozhodcovská zmluva obsahuje neprijateľné dojednanie v tom, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Sú preto namieste obavy, že povinný si z takéhoto fakticky nerovnovážneho vzťahu ďalší postup vo veci, akým je rozhodcovský proces, nedokázal náležite uvedomiť, pričom z rozhodcovskej zmluvy vôbec nevyplýva, v akom rozsahu a akou osobou bol povinný ako spotrebiteľ poučený o následkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Povinný tak nemal reálnu možnosť obsah rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť. Je notoriou, že v spotrebiteľských veciach zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodcovského procesu s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšiu stranu v konaní, pričom i ostatné podmienky rozhodcovského konania sú skôr len indikátorom, do akých polôh môže viesť dojednávanie rozhodcovského konania so slabšou stranou zmluvného vzťahu. Je preto dôvodný záver, že takéto dojednanie rozhodcovskej doložky formou samostatnej zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je neplatná, ako už bolo vyššie uvedené. Navyiac výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy odporuje dobrým mravom, ako i právnej úprave, týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

18. Záverom odvolací súd dodáva, že Rozhodcovská zmluva síce v čl. III obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní, ale takéto poučenie však podľa názoru súdu nepreukazuje, či bolo povinnému skutočne poskytnuté poučenie obsahujúce jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, ak žalobu podá dodávateľ. Je nutné dodať, že samotné poučenie o rozhodcovskom konaní je pre priemerného, právne nevzdelaného, spotrebiteľa značne zavádzajúce, pretože v poučení sa rozhodcovský súd označuje ako obdoba všeobecného súdu a tak spotrebiteľ nemusí vedieť, že v prípadnom spore na návrh oprávnenej bude rozhodovať súkromný subjekt a nie štátny súd.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie

je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).